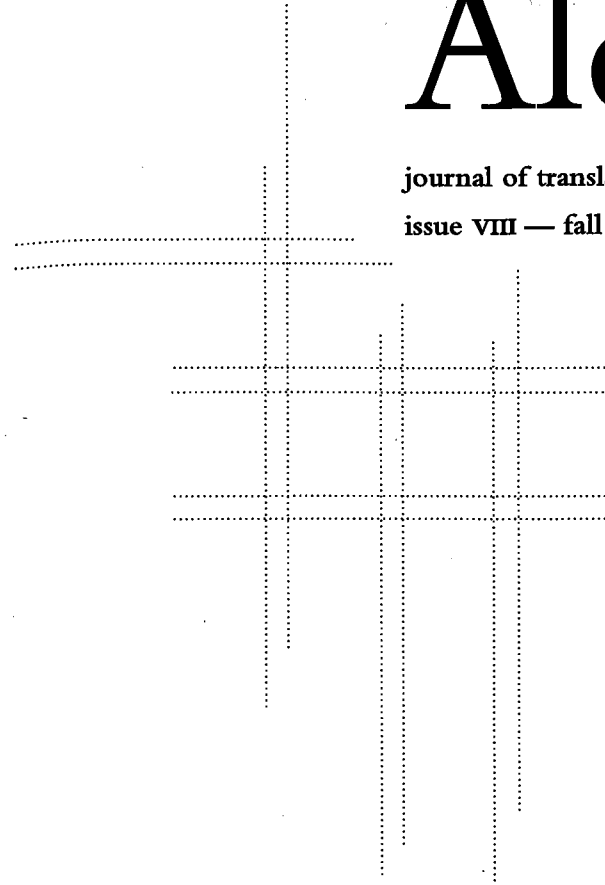

Aldus

Aldus

journal of translation

issue VIII — fall 2016

Editors-in-Chief

Jesse Gioannini

Christopher Piazza

Officers

Avinash Subramanian

Abby Kim

Moie Uesugi

Blake Planty

Contributing Editors

Alexander Greenberg

Alex Roy

Design Editor

Eliza Chen

Aldus Issue VIII is set in Bembo,
originally designed by the punchcutter
Francesco Griffo in 1495.

It was commissioned by the Venetian
printer-publisher Aldus Manutius and
first used by the scholar Pietro Bembo.

— typeface history adapted from Everyman's Library, 2004

*Po każdej wojnie
ktoś musi posprzątać.
Jaki taki porządek
sam się przecież nie zrobi.
Ktoś musi zepchnąć gruzy
na pobocza dróg,
żeby mogły przejechać
wozy pełne trupów.*

*Ktoś musi grzęznąć
w szlamie i popiele,
sprężynach kanap,
drzazgach szkła
i krwawych szmatach.*

*Ktoś musi przywlec belkę
do podparcia ściany,
ktoś oszklić okno
i osadzić drzwi na zawiasach.*

*Fotogeniczne to nie jest
i wymaga lat.
Wszystkie kamery wyjechały już
na inną wojnę.*

*The End and
The Beginning*

translation by
Maksymilian Dabkowski

After each war
someone has to clean up.
It won't tidy up itself
in a decent manner after all
Someone has to shove the debris
to the roadside,
to make it passable
for the wagons full of corpses.

Someone has to bog down
in the sludge and ash,
sofa springs,
glass splinters
and bloody rags.

Someone has to drag a beam
to prop the wall,
someone has to glaze the window
and hinge the door.

It's not photogenic
and it takes years.
All the cameras have already left
for another war.

*Mosty trzeba z powrotem
i dworce na nowo.
W strzępach będą rękawy
od zakasywania.*

*Ktoś z miotłą w rękach
wspomina jeszcze jak było.
Ktoś słucha
przypadując nie urwaną głową
Ale już w ich pobliżu
zaczną kręcić się tacy,
których to będzie nudzić.*

*Ktoś czasem jeszcze
Wykopie spod krzaka
przeżarte rdzą argumenty
i poprzemieni je na stos odpadków.*

*Ci, co wiedzieli
o co tutaj szło,
muszą ustąpić miejsca tym,
co wiedzą mało.
I mniej niż mało.
I wreszcie tyle co nic.*

One has to do bridges again
and stations anew.
The sleeves will be rolled up
to shreds.

Someone with a broom in his hands
is still reminiscing about how it used to be.
Someone is listening
nodding her untorn head
But somewhere near them
others will begin to loiter
bored.

Someone will occasionally
dig out from under a bush
corroded arguments
and move them to a junk pile.

Those who knew
what was going on here
have to step aside
for those who know little.
And less than little.
And finally as much as nothing.

*W trawie, która porośla
przyczyny i skutki,
musi ktoś sobie leżeć
z kłosem w zębach*

In the grass which overgrew
the causes and the effects,
someone has to lie down
chewing on straws
and staring at the clouds.

*Kiedy wymawiam słowo Przyszłość,
pierwsza sylaba odchodzi już do przeszłości.*

*Kiedy wymawiam słowo Cisza,
niszczę ją.*

*Kiedy wymawiam słowo Nic,
stwarzam coś, co nie mieści się w żadnym niebycie.*

translation by
Maksymilian Dabkowski

When I pronounce the word Future,
its first syllable is already a thing of the past.

When I pronounce the word Silence,
I break it.

When I pronounce the word Nothing,
I create what nonexistence cannot contain.